

18. møde.

Onsdag den 17. november kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Beskatning ved hensiddens i uskiftet bo).

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Beskatning ved hensiddens i uskiftet bo).

Forslaget tilsigter en ændring af de regler, der gælder om beskatning af en længstlevende ægtefælle for det indkomstår, hvor denne i forbindelse med den anden ægtefælles død overtager fællesboet til hensiddens i uskiftet bo.

Efter reglerne i den oprindelige kildeskatte lov skulle der, hvis en af ægtefællerne døde og hustruen i dette år havde haft særskilt indkomst, ske en afsluttende ansættelse af hendes særskilte indkomst fra årets begyndelse indtil dødsfaldet. Den længstlevende ægtefælle, der overtog boet til hensiddens i uskiftet bo, beskattedes af al ægtefællernes øvrige indkomst i dødsåret.

Ved de i marts 1969 gennemførte ændringer af reglerne om beskatning af dødsboer m. v. blev også reglerne om beskatning ved hensiddens i uskiftet bo ændret. Ændringen var begrundet med, at det i teknisk og administrativ henseende var vanskeligt at indpasse ordningen med en afsluttende ansættelse af hustruens særskilte indkomst i kildeskatte systemet. Efter de regler, der herefter gælder, beskattes den efterlevende ægtefælle af ægtefællernes samlede indkomst, herunder også hustruens særskilte indkomst, og der indrømmes ved skatteberegningen to personfradrag. Hvis det er hustruen, der

hensidder i uskiftet bo, indrømmes der endvidere et fast hustrufradrag på 2.000 kr.

Disse regler, hvorefter der sker sambe- skatning for dødsåret, har medført, at den efterlevende ægtefælle i nogle tilfælde er kommet til at betale en væsentlig højere skat, end ægtefællerne skulle have betalt, hvis dødsfaldet ikke var sket og hustruens særskilte indkomst derfor var blevet beskattet for sig. Dette må anses for en væsentlig ulempe ved de gældende regler. Det foreliggende lovforslag går derfor ud på, at man vender tilbage til princippet i den oprindelige kildeskatte lov, således at der, når hustruen har haft særskilt indkomst, foretages to ansættelser, den ene omfattende hustruens særskilte indkomst indtil dødsfaldet og den anden ægtefællernes øvrige samlede indkomst i dødsåret. Der beregnes skat af hver af de to ansættelser, og længstlevende betaler herefter den i alt beregnede skat og får som hidtil ved slutskatteopgørelsen godskrevet også de af førstafdøde betalte foreløbige skatter.

Lovforslaget indeholder endvidere de nødvendige tilføjelser til reglerne om personfradrag og hustrufradrag. På et vigtigt punkt foretages der en ændring i forhold til de hidtidige regler, idet der efter forslaget også indrømmes hustrufradrag, når det er ægtemanden, der er den længstlevende, og der har foreligget særskilt hustruindkomst før dødsfaldet.

Efter forslaget skal de nye regler have virkning fra og med indkomståret 1971. For at afbøde den merbeskatning, som de gældende regler har ført til i visse tilfælde, hvor ægtefællen er død i 1970, er det foreslået, at den længstlevende efter begæring kan få skatterne for 1970 nedsat, således at den pågældende stilles, som om de nye regler havde været gældende for 1970.

Det er vanskeligt at skønne over den provenumæssige virkning af lovforslaget. Det kan dog antages, at provenutabet næppe vil overstige 4-5 mill. kr. pr. år.

Jeg finder det naturligt i forbindelse med fremsættelsen af dette lovforslag at nævne, at der også, hvor ægteskabet ophører ved separation eller skilsmisse, kan blive tale om, at ægteskabets ophør bevirker en vis merbeskatning af ægtefællerne. Det skyldes, at der for det indkomstår, hvori ægteskabet ophører, ikke kan ske overførsel af